

Улітку 2016 року середній термін перебування дітей у дитячих закладах оздоровлення та відпочинку по області становив 16 днів, у т.ч. у закладах оздоровлення – 20 днів, у закладах відпочинку – 14 днів. Якщо у позаміських закладах оздоровлення середня вартість одного дня перебування дитини становила 174 грн., у позаміських закладах відпочинку – 150 грн., у закладах праці і відпочинку – 96 грн., то в таборах з денним перебуванням (пришкільних) – лише 13 грн. У цілому, вартість одного дня перебування дитини в дитячому закладі оздоровлення та відпочинку в середньому по області становила 103 грн., по Україні – 102 грн. Чи можна за такі кошти організувати належний відпочинок та оздоровлення дітей – питання риторичне.

На наш погляд, однією із головних проблем Програми є застарілий підхід до організації відпочинку та оздоровлення дітей. Путівки до дитячих закладів оздоровлення та відпочинку централізовано закуповують органи влади. Це створює сприятливе середовище для розвитку корупції. Вирішити цю проблему можна, передавши ініціативу з вибору закладу оздоровлення батькам. До прикладу, з цією метою можна передбачити випуск спеціальних сертифікатів, які передбачатимуть певний обсяг фінансування в розрахунку на дитину (у 2016 році – 3686 грн./дит.). Володіючи цим сертифікатом, батьки вже самі безпосередньо вирішують питання у який заклад поїде їх дитина, доплачуючи при потребі додаткову вартість путівки. Не менш важливою проблемою є відсутність у вільному доступі договорів про замовлення послуг з організації відпочинку, транспортних перевезень, закупівлю продуктів харчування. Уся інформація має бути оприлюдненою, мають проводитися тендери для обрання перевізника, постачальника продуктів харчування тощо. На наше переконання, така інформація має бути чіткою, зрозумілою, а головне – доступною для громадян.

Практика Катерина
Тернопільський національний
економічний університет

ЧИ НЕ ЗАБАГАТО ДЛЯ МАЛЕНЬКИХ РУЧЕНЬ?

Діти – це майбутнє! І як важливо привчати до «високого мистецтва» з раннього віку! Сьогодні люди часто вважають, що занепад театрів спричинений поколінням, далеким від усвідомлення такого мистецтва, а

похід у кінотеатр для молоді - це окультурення найвищого рівня! Ні, проблема не в поколінні, адже «далекі» від театрального мистецтва особи були й раніше, та й сьогодні молодь часто відвідує театри, але сучасні, а не ті, які, неначе перенесені машиною часу з дитинства чи юності наших батьків. Усе потребує змін, а зміни вимагають фінансування.

Театри в нашій країні є дотаційними. Вони фінансуються з обласних бюджетів, а також мають власні джерела надходжень. Якщо взяти, для прикладу, тернопільський Театр актора і ляльки, то у 2016 році з бюджету області на нього виділили 5224,6 тис грн., а його дохід від реалізації квитків становить лише 655,8 тис. грн!

За рік трупа провела лише 415 вистав. І тільки 4 з них були новими. Можливо, саме через одноманітність, середня кількість глядачів становить 139 осіб за виставу. Якщо врахувати, що витрати на проведення однієї вистави становлять приблизно 15980 грн., а загальна кількість місць у театрі 234, то для самофінансування закладу квиток мав би коштувати 68,3 грн (і це ще уявляючи, що кожна вистава буде аншлагом). У 2016 році середня вартість квитка становила 13,6 грн. З огляду на витрати театру, ці кошти є мізерними.

Отже, утримання такого закладу як Театр актора і ляльки є надто великим тягарем для обласного бюджету. Звичайно, культурну цінність, яку несе театр, важко виміряти у грошовому виразі. Але варто розуміти, що з кожним роком, театр потребує все більше коштів, в тому числі й на капітальний ремонт. Розраховувати на допомогу меценатів не варто, адже потрібні чималі суми. Шанси, що цей театр закриють, стають дедалі більшими. Варто зазначити, що в театрі працює 85 осіб. І погано, з точки зору моральності, залишити людей без роботи.

Одним із виходів з такого становища, на мою думку, є переведення найкваліфікованішої частини керівників, художнього та артистичного персоналу до лав Тернопільського академічного обласного драматичного театру ім. Т.Г. Шевченка. Даний театр теж має дитячі постановки, тобто місто не залишиться без вистав для малечі. Чому ж не можна об'єднати або почергово показувати драматичні та лялькові вистави?! Таким шляхом мінімізується безробіття як наслідок закриття, а також з двох непоганих труп можна зробити одну, але креативнішу, сильнішу. В такому питанні показники якості важливіші за кількісні.

Враховуючи, що приміщення Театру актора і ляльки є немалим, логічно було б здати його в оренду, наприклад, для виставок або концертів, а вилучені за оренду кошти можна витратити на вдосконалення драматичного театру м. Тернополя, зокрема для урізноманітнення репертуару, в тому числі й дитячого, чого йому також не вистачає!